

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

4. Полянська О.С., Полянський І. Ю. Використання інтерактивних технологій при викладанні дисципліни «Фізична реабілітація. Спортивна медицина» Nowoczesna edukacja: filozofia, innowacja, doswiadczenie. 2016. 1(5): 119–122.

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ СТЕТОФОНЕНДОСКОПІВ В КЛІНІЧНИХ СЦЕНАРІЯХ

Поточняк В.Р., Ілащук Т.О., Смандич В.С.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Сучасна медицина невинно розвивається, впроваджуючи новітні технології у діагностику, лікування та навчальний процес. Оскільки якісна підготовка майбутніх лікарів є запорукою ефективної медичної допомоги, методи навчання повинні бути максимально реалістичними та наближеними до клінічної практики. Одним із важливих аспектів діагностики є аускультация, яка традиційно проводиться за допомогою механічних стетофонендоскопів. Проте з появою цифрових технологій та штучного інтелекту виникає потреба в удосконаленні цього процесу, що сприяє точнішій діагностиці та більш ефективному навчанню. Одним із перспективних рішень у цьому напрямку є використання цифрових стетофонендоскопів, які дозволяють не лише підсилювати та фільтрувати звуки, а й записувати, аналізувати та передавати їх у реальному часі. Такі пристрої відкривають нові можливості у клінічних сценаріях, зокрема у медичній симуляції та навчанні студентів. Особливої уваги заслуговує додаток Stethophone, який дає змогу використовувати смартфон як цифровий стетоскоп, що робить технологію доступнішою та зручнішою.

Актуальність. Цифрові стетофонендоскопи розширюють можливості діагностики та навчання, дозволяючи записувати, аналізувати та передавати аускультативні звуки в реальному часі та під час відпрацювання клінічних сценаріїв. Запис таких звуків за допомогою додатку Stethophone є більш реалістичними та доступними в порівнянні зі “штучними” звуками, які використовуються для навчання студентів. Їх інтеграція в медичну симуляцію підвищує якість підготовки студентів, наближаючи навчання до реальної клінічної практики.

Мета. Визначити, який метод симуляції аускультативної є більш ефективним для навчання студентів-медиків: відтворення раніше записаних реальних аускультативних шумів чи використання спеціалізованих тренажерів для аускультативної. Дослідження проводилося під

час відпрацювання навичок аускультативної на заняттях з терапії, де студенти застосовували набуті вміння у процесі відігрування клінічних сценаріїв.

Основна частина. У межах дослідження було проведено порівняльний аналіз двох методів симуляції аускультативної в клінічних сценаріях: використання манекена з "стандартизованими" аускультативними шумами та застосування реальних записів звуків, зроблених за допомогою додатка Stethophone під час аускультативної пацієнтів. Дослідження включало участь команд студентів, які відігравали ролі лікаря та медичної сестри. Кожна команда спробувала обидва сценарії: спочатку вони виконували аускультативну на манекені, а потім аналізували реальні записи серцево-легеневих шумів.

Результати дослідження:

1) Під час використання манекена студенти швидко ідентифікували аускультативні шуми, оскільки вони були "стандартизованими" та добре знайомими з попередніх занять. Однак глибокий аналіз і диференціація звуків були відсутні, оскільки студенти заздалегідь знали, чого очікувати.

2) При прослуховуванні реальних записів студенти змушені були вслухатися у звуки, аналізувати їхні особливості та самостійно робити діагностичні висновки. Це підвищувало рівень концентрації та стимулювало розвиток критичного мислення.

Під час дебрифінгу команди зазначили, що під час роботи з манекеном вони розуміли, який результат очікувати, тоді як відтворення реальних шумів вимагало більшого зосередження, уважності та аналітичного підходу. Важливо відзначити, що кращі результати студенти показали під час використання тренажера, однак це пояснюється тим, що вони вже були знайомі з відтвореними ним звуками. Коли студентам поставили запитання, який метод є більш ефективним для розвитку критичного мислення, аналізу аускультативної інформації та наближеності до реальної клінічної практики, 100% із 100% учасників обрали метод використання раніше записаних шумів як більш ефективний.

Висновок. Результати дослідження свідчать, що використання раніше записаних реальних аускультативних шумів є більш ефективним методом навчання порівняно з аускультативною спеціалізованого манекена. Хоча студенти демонстрували кращі результати під час роботи з тренажером, це зумовлено тим, що вони заздалегідь знали, які звуки очікувати. Натомість відтворення реальних записів змушувало студентів більш уважно аналізувати шуми та самостійно робити діагностичні висновки, що сприяло розвитку критичного та клінічного мислення. Враховуючи отримані дані, можна зробити висновок, що впровадження

цифрових технологій, зокрема додатка Stethophone, у навчальний процес підвищує реалістичність симуляційних сценаріїв і покращує підготовку майбутніх лікарів до реальної клінічної практики.

Список використаної літератури:

- 1) Bashir, S. F., Lee, R. W., Doarn, C. R., & Ghodasra, J. (2021). Digital Stethoscopes and Their Integration with Telemedicine: A Literature Review. *Journal of Telemedicine and Telecare*, 27(5), 251–260.
- 2) Gupta, S., Sharma, R., & Bhaskar, S. (2022). The Role of Artificial Intelligence in Digital Auscultation and Clinical Training. *International Journal of Medical Informatics*, 165, 104817.
- 3) Єрмоленко, О. В., & Сидоренко, Д. В. (2020). Використання цифрових технологій у навчанні студентів-медиків. *Медична освіта*, 3(89), 45–51.
- 4) Dinh, A., Miertschin, S., Young, A., & Mohanty, S. D. (2019). Emerging Technologies in Medical Simulation. *Advances in Medical Education and Practice*, 10, 527–534.
- 5) Stethophone App. (2023). Digital Auscultation and AI-Assisted Diagnosis. Retrieved from <https://www.stethophone.com>

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИКИ PATIENT ORIENTED COMMUNICATION (РОС) В УКРАЇНІ ДЛЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ В УМОВАХ ВІЙНИ

Процик А.Л., Матвіюк О.Я., Бойчук О.П.

*Івано-Франківський національний медичний університет
м. Івано-Франківськ*

Вступ. Система навчання студентів медичних університетів в Україні перебуває в стані реформування [1]. Це пов'язано з вимогами часом, бажанням українців рухатись у напрямку європейської та світової освіти, та станом війни в країні. Дуже важливим у навчанні майбутнього лікаря є розвиток базових навичок (soft skills) [2], однією з яких є комунікація. Завдяки досвіду міжнародних партнерів нам поступово вдається освоювати та впроваджувати нові освітні інструменти в цьому напрямку. Одним із них є методика Patient oriented communication (РОС) [3, 4].

Методика передбачає діалог 2-х «акторів» — лікаря і пацієнта за попередньо складеним сценарієм, за яким спостерігає аудиторія, з подальшою рефлексією всіх учасників. Завдання лікаря за 8 хвилин діалогу переконати пацієнта погодитись на діагностичну чи лікувальну процедуру